

ettekö me oltaisi yhtä hyviä kuin hekin, vaan sentähden, että meidän tulot ovat liian pienet vielä kulkea "stailissa", sillä kahta ei voi tehdä, pukea hyvin ja säästää, ja siinä on valttit että pysyä pois stailista.

Se on totta, että joka ei ole "stailissa", niin sitä ei pidetä ihmisenä eikä minään ja häntä katsellaan halveksuvin silmin. Mutta jos vaatetta pitää niin kauan kuin se kestää, niin voi paljon enemmän säästää, jos ollaan taloudellisesti käytännöllisiä.

Ja sitten moni työläinen ei tunne luokkansa etua, vaan säästää rahojansa porvarien pankkiin, sen sijaan, että panisi rahansa työläisten omiin liikkeisiin, joten tulisi kumpikin puoli autetuksi.

Ymmärrys hoi! Miksi emme me ole yksimielisesti omien liikehommienne ja puolueemme takana?

Ja koska tämä Toveritar on agitatorilehti ja neuvonantala eli opas, niin pitäisi tätä jokaisen koettaa kannattaa voimilnsa mukaan ja neuvota tämän kautta toinen toistaan. Ei tule kalliksi kurssit, kun Selma-tähti on neuvonantajana ja esimerkiksi monessa hyvässä asiassa. Otetaanpa esimerkiksi huomioon keskuudessaamme se, että hän Saksassa ollessaan toimitti virkansa ja säilytti taloutensa eheänä. Te, jotka olette perheen-äitejä ja -isiä, ottakapas oppia, ettette laita riltua perheeseenne, sillä se hävittää kodin ja perhe-onnen. Olkaa toinen toisellenne keskinäiseksi avuksi.

Sinä minusta Selma meni liian ahkeraksi, että kutoo sukkaa silloin, kun silmiään lepuuttaa ja miehensä kanssa keskusteleo. Ei pitäisi liikoja ponnistella. Emme me voi seurata niin paljoa. Selma ei taida huveihin enää kerätä ollenkaan?

IDA PITKÄNEN.

Ei se nyt ole yksinomaan ahkeruus, tai ei lainkaan ahkeruus, joka panee minut sukkaa kutomaan, vaan teen sitä levätäkseni, aivan samoin kuin te levätessänne työstänne otatte sanomalehden tai kirjan käteenne ja luette.

Nähdäks lukeminen ja kirjoittaminen on minun työtäni ja kun minun täytyy tehdä sitä päivän päivän ja viikko viikon perään ja toisinaan — useinkin — tehdä sitä lujemmin kuin jaksaisikaan, niin se väsyttää, väsyttää niin että ei aina voi oikein silvoon nukkuakaan väsymykseltä.

Näinollen sukun kutominen tai vaatteen parsiminen tulee minulle leivoksi. Joutenoloon en ole tottunut.

Mitä huvin tulee, niin kyllä minä otan sitäkin. Minun täytyy, sillä muuten en voisi elää. Olen köyhyydessä kasvaneena täytynyt lähteä heikoilla voimilla elämään taipaleelle ja sitten vielä joutua matkan varrella onnettomuuksien runneltavaksi, että nyt täytyy koittaa saada terveitään ja voimiaan takaisin. Siksiäpä olemme ostaneet rattaat ja käymme lähes joka sunnuntai ulkona ajelulla lasten kanssa katsellessa tämän maailman kauneuksia ja ihmeellisyksiä, nauttimassa raitista ilmasta, ja palaamme parin kolmen tunnin ajelulta vi. istyneinä kotiin. Myös illtoihin, kun lapset nukuvat, pistäydymme kaupungilla pöytäkirjoissa käsikirjoituksia Toverittareon. Ja sitten on minulle myöskin huivia se, kun mieheni tuo usein ilalla työnsä kotiin, ja sitten istumme nyöhäseen istaan pöydän ääressä, hän tehden omaa työtään ja minä omaani. Ja se on minulle huivia, kun mieheni leikkii noiden pikku aputoimittajien kanssa, tai hoitelee niitä minulle avuksi. Ja sitten käyn joskus kuulemassa sosialistisia luentoja haallilla ja joskus käyn kokouksessa. Ja vielä, jos satumme joutumaan, käymme kerran kuukaudessa tai kerran kahdessa kuukaudessa katsellessa Hikkuvia kuvia, kun tulee näytteille joku erikoinen näytelmä.

Kerklänhän minäkin huveilin!

Ensi lehteen kirjoitan vähän siitä "stailista". Olen vähän sitäkin tutkinut.

SELMA-TÄHTI.

SAND COULEEN, MONT., S. S. O. OMPELUSEURA pitää kokouksensa jok toinen torstai-ilta kello 7. Tervetuloa kaikki!

Miten Alitalon Antista tuli sosialisti

(Jatkoo ensimmäiseltä sivulta)

nustaa työläisten heräämistä tuhatvuotisesta unestaan. Rikkaat huuhloivat kuin mielettömät. He punoivat juonia yhteisvoimin ja virittivät ansoja, jopa saivat virkavallankin sekaantumaaan asiaan, mutta sitä voimakkaammin kajahti herätyshuuto.

Kaupungeissa oli maaperä suotuisampi, niissä alettiin perustaa yhdistyksiä, vaikka pienillä voimilla sitä alettiin. Oli paikkoja, missä perustettiin työväenyhdistys vaan viidellä jäsenellä ja jos voitiin perustaa kymmenellä, niin oli se jo iso luku niinä aikoina.

Mutta kipinästä tuli syttyä. Kun siihen voimakkaasti puhalletta, leimahtaa se ilmieliekkii. Samoin teki työväenlaute. Mihin vaan siemen singahdi, siihen kasvoi puu, jonka oksat versoivat ja latvaan nostettiin punalippu liehumaan merkiksi, että tässä on puu, jonka suojassa nälkäiset ruokitaan ja virvoitetaan nääntyneet ja parannetaan henkisesti sairaat. Ken sen puun juurille kerrankin poikkesi, ei hän voinut olla tulematta toistakin kertaa.

Jaska sai kuulla, että työväenyhdistys oli perustettu H—n kaupunkiin ja Helsingistä oli pyydetty sinne valonheittäjää, joka opastaisi alkaville tien, etteivät harhaan kulkisi. Se pyyntö kiitollisuudella täytettiin. Kurikka Matti sinne lähetettiin.

Varmaan lukijat säikähtävät Mattin nimen kuullessaan, mutta pyydän: rauhoittukaa ja jatkaa lukemista. Joka ei tunne Mattia niiltä ajoilta, voi olla ihmeissään, että onko Mattikin ollut työväenlauteen rintamassa tienraivaajana. Ne, jotka Mattin tuntevat niiltä ajoilta, tai olivat näkemässä ja kuulemassa, miten voimakkaasti ja selvästi Matti saarnasi köyhien evankeliumia ja oli tietoisempi sosialismin periaatteista siksi, että osasi useampia kieliä ja lukemisen avulla voi hankkia laajan tietovaraston, josta sille nälkäisille tietoa jakeli. Ei Matti säästännyt henkisiä voimiaan eikä aineellisia vaarojaan, sen täyty jokaisen myöntää, joka Mattin siihen aikaan tunsii, kun työväenlaute kienurteli synnytystuskissaan Suomessa. Mutta Matti hullaantui hyökyaallon mukana, tietämättä itsekään mikä oli oikea, mikä väärä ja joutui luopioksi, joita luopio-alkuja on joka aika liikkeessämme. Ei tämä ole mikään puolustus, vaan huomautus Kurikan Mattin suhteen.

Kun Jaska kuuli Mattin matkustavan, liittyi hän Mattin mukaan sentähden, että tunsii sen sendin, kun on ollut renkinä siellä useammassa paikassa ja tiesi miten syvällä siellä istui tietämättömyys ja miten raskaasti työväki nukkuu henkistä untaan. — Tulii siksi mukaan, että käyn lähimmistä kylistä hakemassa kuulijoita, sanoi Jaska. Tiedän yhden talon, joka on oikea kidutusluola. Sinne ensin

kiiruhdan asemalta suoraan. Sinne on matkaa kuusi kilometriä.

— Voi, veli, luuletkos, että saat niin kaukaa kuulijoita! huudahti Matti.

— En tiedä, mutta koetan kumminkin.

Asemalla Jaska puristi Mattin kättä ja lupasi olla takaisin kaupungissa kyllin ajoissa kokoukseen. Jaska kulki tuttuja oikoteitä, kunnes oli Alitalon pihassa.

(Jatk.)

Köyhän pikku sisko

(Jatk.)

Hän pujahti ulos heti ja haki huoneen No. 12 Annex. Hiljaisimpaan koputukseensa avautui ovi heti ja nuori nainen pyysi häntä tulemaan sisälle. Huone oli puoleksi pimeä, ja nainen antoi sen olla niin, sanoen: "pelkään ottaa valoa. Se voisi härttää huomiota. ... Oh, viekää minut pois täältä! Viekää heti, jos vain voitte. Jos jään tänne niin minä kuolen. Tämä on Uuden vuoden yö, tulee pitkät kummut, ja minä olen jo uupunut. Minä kuolen ennen aamua jos ette vie minua pois." Hän otti Antonin käden omaansa hyväillen sitä, ruukoillen häntä, puhuen niin kiivaasti että Anton ei ensin voinut ymmärtää häntä. Kyyneleet nousivat hänen silmiinsä, ja juoksisivat alas hänen poskiaansa, kun hän puhui. Hänen kasvonsa, missä ei ollut

maalia, olivat kamalan näköiset hämärässä valossa.

"Oh, olkaa niin hyvä ja viekää minut pois täältä. Kymmenen—viiden minuutin kuluttua on se jo liian myöhäistä. He vartioivat minua, ja voivat tulla milloin hyvänsä hakemaan minua."

Hän kumartui ja suuteli Antonin kättä kuten orja, ja kuumat kyyneleet putoilivat kädelle ja polttivat kuin tuli. Ne herättivät hänen hämmennyksistään, johon hän oli ensin joutunut, ja alkoi ajattelemaan selvästi.

"Laittakaa sitte vaatteet päälle... Peskää pois maali kasvovoltanne..."

Huudahtaan, kuin takaa-ajettu eläin, joka vihdoin on päässyt turvaan, hän viskasi kätensä Antonin kaulalle ja vaipui pyörtäneenä hänen rimoilleen. Anton kantoi hänet ikkunan luo ja aukasi sen, että raitis ilma palautti tytön tajuunsa jälleen. Tuokiassa oli hän valmis lähtemään sillä hän oli jo laittanut kaikki valmiiksi ennen Antonin tuloa.

Sitte vasta kun he olivat jo pois huoneesta ja hyvän matkaa istuneet katuvaunussa, lakkasi tyttö pelkäämästä. He istuivat erikseen vaunun nurkassa, ja tyttö oli niin kiihtynyt, että hänen täytyi puhua. Hän puhui nopeaan mutta hiljaa, ja Anton huomaten että hänen tarvitsi puhua keventääkseen sydäntään, antoi hänen puhua niinkuin tahdoin.

Tämä on kovin kurjasti teh-

(Jatkoo 7:llä sivulla.)

NYT VALMIS !!!

Näytelmiä lapsille

KLAUDIE PARKKOSEN

Lasten Näytelmiä

LASTEN JOULU

murhenäytelmä 1:ssä näytöksessä

— JA —

UNTA VUONNA 1916

murhenäytelmä 1:ssä näytöksessä

Kirjanen sisältää molemmat näytökset. Se on nyt jo valmistunut, joten lapset voivat harjoitella kappaleet esitettäväksi joko jouluna tai ennen.

Ilmestyskappaleet sekä muut, ottakaapa tämä huomioon ne harjoituksen alle.

Kappaleissa on osia noin 10 lapselle, joten on parasta tilata riittävä määrä, ettei tarvitse rooleja kirjoitella.

Kirja maksaa ainoastaan 25 senttiä kappale.

TOVERITAR, Box 99, Astoria, Ore.

Lähetätkää kpl. Klaudie Parkkosen Lasten Näytelmiä kirjaa, jossa on kappaleet "Lasten Joulu" ja "Unta vuonna 1916," osotteella:

Nimi

Osote

Rahaa seurana mukana \$.....